

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

НА ГОСТИ ПРИ ИСУС (АЛЕГОРИЯ)

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

НА ГОСТИ ПРИ ИСУС

(АЛЕГОРИЯ)

Един ден Исус Христос извикал при Себе Си в Небето Златото, Среброто, Диаманта и желязото. Когато всички те се явили пред Него, Той задал въпроси на всеки поотделно. Като начало Исус попитал Златото:

“Какво стана с онази киселина, която ти изпратих?”

А Златото се усмихнало, блеснало силно от Господната Светлина и отговорило:

“О, Исусе! Нищо не почувствувах от киселината, понеже съм Злато. Но Ти благодаря от цялото си сърце, защото така стократно увеличих цената си, подобно на древното Ти офирско Злато. Тази киселина, която Ти ми изпрати, само премахна примесите в мен. Но да беше чул как съскаха примесите! И да беше видял какъв шум се вдигна, какво охкане и болка имаше в тях...”

Така Златото удовлетворило с отговора си Исус, а Той се обърнал към него и казал:

“Ти си достойно за Мене и от теб ще изработя короната Си и царския Си печат...”

След това Исус се обърнал към Среброто със следния въпрос:

“Какво се случи с теб, след като лично Аз те хвърлих в огнената пещ?”

А Среброто се усмихнало и отговорило:

“Исусе! Едва ли има по-приятно задължение за мен от това да Ти отговоря. Знаеш, че с времето бях потъмняло и така си навлякох гнева Ти и изобличението Ти. Но я ме виж сега! Пещта ме изчисти толкова добре, че станах като гладко огледало и вече който ме погледне вижда себе си и аз изявявам цялата му душа без лицепрятие.

Благодаря Ти, че не се съобрази с моето очакване, с моите емоции и чувства, но ме хвърли в пещта. Защото иначе щях ли да разбера, че тези емоции и чувства са били шлака?! Огънят Ти ме разтопи и с него и аз се разтапах от радост. А шлаката в мен, кой знае защо, беше решила, че не

трябва да я изгориш с огън, но да ѝ покажеш милост, любов, състрадание. Толкова често тя така се вмъкваше в сребърния ми състав, че на моменти се питах:

Шлака ли съм или Сребро?

В крайна сметка обаче огънят Ти я отдели от мен. И ето ме сега пред Тебе - сто процента избрано Сребро..."

Така Среброто удовлетвори с отговора си Исус, а Той се обърна към него и казал:

"Понеже си разбрало същността на Благостта Ми и не си се отрело от рода Ми, то ще те поставя измежду богатата на Моя избран род. И така завинаги ще бъдеш благородно. Защото с теб ще обкова кориците на Книгата на Живота!"

След това Исус се обърна към Диаманта и го попитал:

"Как така остана цял целеничък, с този остър връх, след като целият свят надигна глинениците си тухли против тебе? Острият ти връх е останал толкова остър, колкото беше и преди това..."

А Диамантът отговорил:

"О, Исусе! Бях свидетел как много остри камъни счупиха върховете си и с железни чукове ги стриваха на прах. Но моят връх устоя, понеже Ти го шлифова и му даде Твоята твърдост. Аз устоях, понеже никога не отказах гостоприемство на Светлината Ти и призмата ми винаги беше прозрачна за Истината Ти. Понеже през призмата Твоята Светлина се превръщаше в удивителна седемцветна дъга..."

Диамантът удовлетвори с отговора си Исус, а Той развълнувано му казал:

"Понеже твърдостта Ми е извършила съвършено делото си в теб, то ти винаги ще бъдеш украшение на короната Ми и пръстен на ръката Ми..."

Накрая дошъл ред и на желязото. Докато чакало своя ред, то непрестанно ръждясвало и оставало тъмни и мръсни петна по Райския мокет, та се налагало Божии ангели да почистват мокета първо с жупел, а после с жива вода. Исус се обърна към желязото и го попитал:

“Какво става с теб? Покая ли се, че даде от себе си материал, за да изработят от него гвоздеите, с които Ме разпнаха на кръста...”

А желязото изгледало хладно Исус и отговорило:

“Ако и Ти лично да обитаваш в непристъпна светлина, и вече да Си неуязвим за мене, то аз охотно давам от себе си, за да Те прободат в сърцата си онези, които живеят на земята. На каквото ме научи железарят Юда, това и до днес правя с охота...”

Докато още отговаряло на Исус, Божият Гняв хванал желязото и го запокитил в езеро, където то вечно щяло да гори с онези, в които се намерят гвоздеите му, както и с примесите от Златото и шлаката от Среброто, и глинените тухли, които мразели и ненавиждали Диаманта.

Къде намери себе си, приятелю?